

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12037

гр. София, 29.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА**

като разгледа докладваното от **КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА** Гражданско дело № 20221110158493 по описа за 2022 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Съдът, след като констатира, че исковата молба е редовна, на основание чл. 146, ал. 1 вр. чл. 140 ГПК, намира, че следва да изготви проект за доклад на делото и да се произнесе по доказателствените искания на страните. Наведените от ответника възражения за нередовност на исковата молба съдът намира за неоснователни, тъй като правната квалификация на предъявените искове се определя от съда въз основа на заявените в исковата молба фактически твърдения на ищеца като съдът не е обвързан от соченото от страната правно основание.

Страните са представили писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

По искането на ответника по чл. 190 ГПК за задължаване на ищеца да представи копия на всички протоколи от проведени заседания на Общо събрание на УНСС за периода 18.03.2004 г. до 16.06.2020 г. съдът ще се произнесе след изслушване на ищеца оспорва ли обстоятелството, че ответникът Т. е била член на ОС на УНСС, а по отношение на останалите документи искането не следва да се уважава.

Не следва да се допуска събирането на гласни доказателства чрез разпита на един свидетел воден от ответника, тъй като наличието или липсата на непрекъснат трудов стаж е правен въпрос, а по отношение установяване на заеманите от ищцата академичните длъжности са представени писмени доказателства.

Страните следва да се поканят към постигане на спогодба за доброволно уреждане на спора между тях.

По изложените съображения и на основание чл. 146 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от страните писмени доказателства.

ОТЛАГА на основание чл. 140, ал. 2 ГПК произнасянето по искането на ищеца за задължаване на ответника да представи по реда на чл. 190 ГПК копия на всички протоколи от проведени заседания на Общо събрание на УНСС за периода 18.03.2004 г. до 16.06.2020 г. след изслушване на ищеца дали оспорва обстоятелството, че ответникът Т. е била член на ОС на УНСС през периода.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искА.я на ответника.

ПРИКАНВА стрА.те към постигане на спогодба.

НАСРОЧВА разглеждането на делото в открито съдебно заседА.е на **05.05.2023 г.от 10.30 часа**, за когато да се призоват стрА.те.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД както следва:

Предявени са осъдителни иски от У... (УНСС) ЕИК ... против С. Б. Т... с правно основа.е чл. 55, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата **15182,00 лева**, представляваща получено без основа.е авансово обезщетение за придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст за 4 месеца ведно със законната лихва от датата на исковата молба - 28.10.2022 г. до окончателното плащане и с правно чл. 86, ал. 2 ЗЗД за сумата **839,23 лева** , представляваща обезщетение за забава за периода 13.04.2022 г. до 28.10.2022 г.

Ищецът твърди, че С. Б. Т. е назначена на работа в УНСС на 25.12.1982 г. като със заповед №187/17.03.2004 г. трудовото □ правоотношение е прекратено на основа.е чл. 328, т. 1 КТ. посочва, че С. Т. сключва основен трудов договор с Администрацията на Президента на Република България, считано от 15.04.2004 г. като същевременно сключва и нов трудов договор №187/17.03.2004 г. с УНСС на основа.е чл. 111 КТ (външно съвместителство) в сила от 18.03.2004 г. На 22.01.2012 г. след като е прекратено основното □ трудово правоотношение с Администрацията на Президента на Република България, ответникът сключва допълнително споразумение към трудов договор №187/17.03.2004 г. с УНСС на основа.е чл. 67, ал. 1, т. 1 КТ. При прекратяване на трудовото правоотношение на С. Б. Т. с УНСС посредством заповед №ЧР-1475/08.06.2020 г. на основа.е чл. 328, ал. 1, т. 10 КТ на същата е изплатено обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ в размер на brutното трудово възнаграждение за срок от 2 месеца. Обезщетението е определено при съобразяване, че ответникът е имала 8 години, 4 месеца и 24 дни трудов стаж при този работодател към датата на прекратяване на трудовото правоотношение. Поддържа, че след извършена на 21.04.2021 г. проверка при ищеца от ИА „Главна инспекция по труда“ е дадено предписА.я , обективизирано в протокол за извършена проверка №5551/23.04.2021 г. на С. Т... да се изплати разликата до пълния размер на дължимото □ се обезщетение за придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на brutното □ трудово възнаграждение за срок от още 4 месеца. Със заповед на работодателя на 05.05.2021 г. на ответника е заплатена сумата 15182,00 лева с основа.е обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ. Посочва, че по жалба на УНСС предписА.ето на ИА „Главна инспекция по труда“ е отменено, за което е постановено решение №252 от 17.01.2022 г. по адм. д. №4483/2021 г. по описа на АС- София град, влязло в сила на 11.02.2022 г. Предвид това поддържа, че получената от ответника сума подлежи на връщане като получена без основа.е, както и че с плащането □ последната се е обогатила за сметка на обедняването на ищеца. С писмо от 18.03.2022 г., получено от ответника на 29.03.2022 г., С. Т. е поканена да върне получената без основа.е сума в размер на 15182,00 лева в 14-дневен срок от поканата, но плащане не е направено. Предвид това ищецът претендира заплащането и на обезщетение за забава в размер на 839,23 лева за периода 13.04.2022 г. до 28.10.2022 г. Претендира присъждането на разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор, в който навежда доводи за неоснователност на исковите. Не оспорва наличието на трудово правоотношение между стрА.те от 04.01.1982 г. до 15.03.2004 г., когато е прекратено по взаимно съгласие, както и че на 17.03.2004 г. е сключен трудов договор с правно основа.е чл. 111 КТ, в сила от 18.03.2004 г. за определено време до 01.01.2005 г. на длъжност доцент по съвместителство на 1/2 длъжност, който е прекратен със заповед №ЧР-1475/08.06.2020 г. Не оспорва, че между стрА.те е сключено допълнително споразумение от 22.01.2012 г., с което са изменени съществени елементи на трудовия договор от 17.03.2004 г., а именно длъжността и срока. Не оспорва и че е получила сумата 15182,00 лева изплатено обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ, равняваща се на brutното трудово възнаграждение за 4 месеца. Възражава, че с подписването на допълнително споразумение №ОП-126/19.01.2012 г. към ТД

№187/17.03.2004 г., в сила от 22.01.2012 г. е възникнал нов трудов договор. Поддържа, че отношенията между стрА.те се основават на сключения на 17.03.2004 г. трудов договор, което се доказва и от заповедта №ЧР-1475/08.06.2020 г., с която работодателят прекратява именно този договор. Поддържа, че при този работодател има повече от 16 години непрекъснат трудов стаж, поради което следва да получи обезщетение в увеличен размер – за 6 месеца. Посочва, че правото да се получи това обезщетение в увеличен размер се е породило с настъпването на предвидените в закона юридически факти. Твърди, че за целия срок на договора е била член на ОС на УНСС, което съгласно чл. 27 ЗВО се състои само от представители на академичния състав на основен трудов договор. Заявява, че с решението на адм. съд даденото от ИА „Главна инспекция по труда“ предписА.е е отменено не поради недължимост на обезщетението, а поради наличието на трудов спор между стрА.те. Оспорва ищецът да е обеднял с плащането на процесното обезщетение. Счита претенцията за лихва за неоснователна. Моли исквете да бъдат отхвърлени като ѝ се присъдят разноски.

По иска по чл.55, ал.1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че е заплатил на ответника сума поне в претендирА.я размер.

В тежест на ответника е да установи наличието на основА.е за получаване, респ. задържане на това плащане като с оглед наведените твърдения следва да установи, че са се осъществили юридическите факти, на които е основано плащането, а именно: трудовото □ правоотношение е прекратено, след като е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, времето, през което е работила при същия работодател и размера на дължимото ѝ обезщетение.

По искова по чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа.

УКАЗВА на стрА.те, че могат да уредят спора помежду си чрез МЕДИАЦИЯ. **При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.** КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

УКАЗВА на стрА.те, че следва най-късно в първото по делото заседа.е да изложат становището си във връзка с дадените указА.я и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като ги **ПРЕДУПРЕЖДАВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искА.я, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на стрА.те, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени, съгласно чл. 41, ал. 2 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ на стрА.те препис от настоящото определение, в което е обективиран докладът по делото.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____